

Brunon Jabłoński

1902-1984

Absolwent Wydziału Nawigacyjnego z 1922 r., komandor porucznik Marynarki Wojennej, w czasie wojny dowódca ORP „Wilk” i szef polskiego wywiadu morskiego w Wielkiej Brytanii.

Urodził się 25 listopada 1902 r. w Woskrenówce na Ukrainie (rodzice Władysław i Maria z Bilińskich). W 1919 r. ewakuował się na statku „Polonia” z Sewastopola do Gałacza, stamtąd pojechał do Warszawy.

W lipcu 1920 r. marynarzem ochotnikiem w Batalionie Morskim, uczestniczył w walkach z bolszewikami nad Wisłą, następnie służył w Sekcji Wywiadu Departamentu dla Spraw Morskich. W październiku został przyjęty do Szkoły Morskiej w Tczewie.

W 1922 r., po odbyciu praktyk morskich na „Lwowie” i ukończeniu Wydziału Nawigacyjnego, został słuchaczem Szkoły Podchorążych w Warszawie, następnie Oficerskiej Szkoły Marynarki Wojennej w Toruniu. W 1925 r. uczestniczył jako podchorąży w wizycie kanonierek w Tallinie, był oficerem wachtowym na ORP „Komendant Piłsudski”. Wysłany w 1926 r. do Francji, służył na krążowniku „Jeanne d’Arc” w ramach École d’Application des Enseignes de Vaisseaux. 1927 r. został słuchaczem École de Navigation Sous-Marine w Tulonie, a w następnym roku, także w Tulonie – École des

Officers Torpilleurs. Po powrocie w 1929 r. był przez rok wykładowcą w Szkole Podchorążych Marynarki Wojennej.

Od 1930 r. mieszkał w Gdyni i uczestniczył w pięciomiesięcznej podróży ORP „Iskra” na Kubę i do USA. Następnie przez trzy lata był zastępcą dowódcy w pierwszej załodze pierwszego polskiego okrętu podwodnego ORP „Ryś”, a w 1934 r. został dowódcą niszczyciela ORP „Kujawiak”.

Od 1934 r. był dowódcą ORP „Wilk”. W 1937 r. awansowany do stopnia komandora podporucznika, w Szkole Podchorążych MW był dowódcą Oddziału Szkolnego.

Od stycznia 1939 r. do marca 1939 r. był słuchaczem Wyższego Kursu Technicznego w Wydziale Marynarek Obcych Kierownictwa Marynarki Wojennej, podlegającym II Oddziałowi Sztabu Generalnego.

We wrześniu 1939 r. ewakuował się razem z KMW na Wołyń, był w pociągu ewakuacyjnym kadm. Ksawerego Czernickiego. Przekroczył granicę na Prucie w Zaleszczykach, następnie z Rumunii, przez Bejrut, dotarł do Francji. Od 2 listopada był zastępcą

Kurs podchorążych rezerwy mechaników-Tczewiaków (październik-grudzień 1929 r.) w gmachu Oficerskiej Szkoły Marynarki Wojennej w Toruniu. Trzeci w środkowym rzędzie por. Brunon Jabłoński

kierownika komórki wywiadu morskiego przy II Oddziale Francuskiego Sztabu Głównego.

Po kapitulacji Francji i ewakuacji w czerwcu 1940 r. z Bordeaux do Falmouth był w KMW kierownikiem Wydziału Wywiadu.

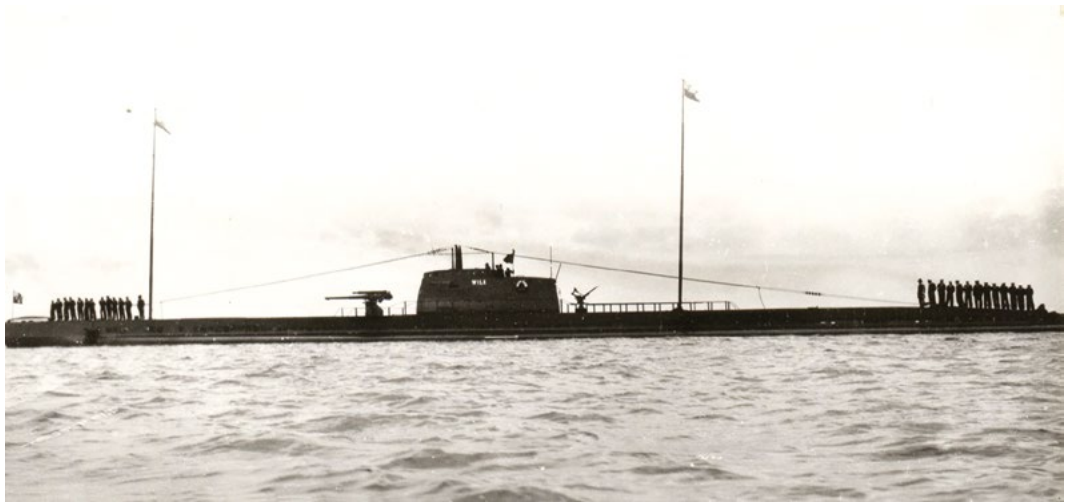
Od lipca 1941 do kwietnia 1942 r. był ponownie dowódcą ORP „Wilk” i dowódcą Grupy Okrętów Podwodnych, awansowany do stopnia komandora porucznika. Po zejściu z okrętu był do października 1944 r. szefem Wywiadu MW.

Po wojnie ukończył Szkołę Handlu Zagranicznego, prowadził przez kilka lat farmę, pracował w fabryce rowerów. W 1970 r. wszedł w skład komisji do opracowania ar-

chiwum fotograficznego MW w Instytucie Polskim i Muzeum gen. Sikorskiego. Czynnie uczestniczył w pracach Stowarzyszenia Marynarki Wojennej (przez 10 lat był sekretarzem i stałym członkiem kolegium redakcyjnego „Naszych Sygnałów”), odznaczony Złotą Odznaką Stowarzyszenia. Uczestniczył w światowych zjazdach SMW w Londynie, w 1981 r. był honorowym gospodarzem Zjazdu.

Odnaczony był dwukrotnie Medalem Morskim, brytyjskim The Order of the British Empire i francuskim Croix de Guerre.

Zmarł w Londynie 16 stycznia 1984 r., prochy pochowano na Powązkach w Warszawie.

Fot. zbiory MMG

ORP „Wilk”

Źródła: *Kadry morskie Rzeczypospolitej*, tom I, pod red. Jana Kazimierza Sawickiego, wyd. II, Gdynia 2000; *Kadry morskie Rzeczypospolitej*, tom II, pod red. Jana Kazimierza Sawickiego, Gdynia 1996; *Na morze po chleb i przygodę*, Warszawa 1972.

